По конфіскаті — наклад другий.

Ч. 14 (168). Львів, пятниця 19. січня 1923. Почтову належність оплачено гуртом. Рік II.

Громадський Вістник

Перемишль
Впр. о. Зубрицький А.
Чацкого 6.

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО РАНО.

РЕДАКЦІЯ И АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.
Конто почт. щад. 143.322.
Адреса для телеграмів Громадський Вістник Львів.
Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 3600 Мп.
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Німеччині 7500 п. марок, Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. корон, Румунія 50 лей, Болгарії 50 левів, Австрії 7500 мп. Зміна адреси 300 мп.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
Ціна примірника 200 мп.

ВИДАЄ: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

1512 I—1
ПЕРШІ
Вечерниці
„Червоної Калини“
25. січня ц. р.
у великій салі
„Народнього Дому“

Львів, 18. січня 1923.

Більше ініціятиви!

Умовини українського національного життя в Східній Галичині на протязі довгих десятиліть так склалися, що Львів був усе безконкуренційним центром. Звідси вийшли перші речники національного відродження, тут народилися всі національні інституції й товариства, звідси вийшли перші спроби політичних організацій. І хоча опісля розвинулася ціла низка поважних провінціональних центрів, рішаючий голос у всіх справах і ініціятива в кождій акції залишилася за Львовом. І хоча не раз були непорозуміння між Львовом і деякими повітовими центрами, Львів усе зберігав своє домінуюче становище. Зовсім природне явище. Львів місце осідку центральних українських інституцій, головний центр української інтелігенції. Підпорядкування провінції львівському центрови у всіх справах — це безумовно доказ карности, здисциплінованости, політичної зрілости нашої суспільности. Одначе тут вдумчивий обсерватор розвитку нашого національного життя може підмітити одну нотку: заник в деяких моментах ініціятиви провінції, ожидання на вказівки зі Львова — навіть тоді, коли необхідність проведення даної акції виходить наглядно, з льоґічною консеквенцією, з усего, що роблено до того моменту.

Є скажім — актуальний клич: основуймо приватне шкільництво! Пишеться про це в пресі, обговорюється справу на окремих зібраннях. Значить — в місцевости, де українська школа є пекучою потребою, місцеві люде повинні зразу взятися за діло — зайнятися пропаґандою і інтензивним збиранням фондів на цю справу. Рідко де так воно у нас діється. А то звичайна процедура така: після заклику з провінції пишуть до Львова, що в даній місцевости потрібна є народня, чи середня школа, отже може би УПТ. зайнялося цею справою. Опісля люде почуваються звільненими від обовязків супроти цеї школи. Нехай собі УПТ. дальше дбає про неї. Не рідкі випадки, що зі Львова пишеться до даного міста чи місточка до когось з місцевих громадян, звертається тому увагу на потребу заложення школи в його місцевости і прохається його зайнятися ділом. Щойно тоді виконує він це доручення як вложений на нього обовязок.

А от тепер. Валюта, карколомно паде. Удержання приватного шкільництва коштує що раз то висші суми. Щоби ці школи не заниділи, самозривно повинна зрости жертвенність суспільности, провінція повинна видати тисячі людей, що з власної ініціятиви взялися би за збирання фондів, за пропаґанду в користь рідного шкільництва. Чи треба ждати на розпучливі заклики управи УПТ., на окремі листи управи до поодиноких діячів на провінції з проханнями і зображуваннями ситуації?

Або друга пекуча справа: у нас вже нераз писалося, що українська преса в теперішних часах потрібує активної помочі загалу, що з огляду на постійні підвижки цін друку й паперу вона з самої передплати вдержатися не може. Про вагу своєї незалежної преси не потрібуємо писати. Кождий громадянин це гаразд знає і відчуває. І чи богато є місцевостей, які самі, з власної ініціятиви зорґанізували постійну поміч пресі, в яких є відповідна орґанізація, яка займається поширюванням преси (хоча з сього можуть бути зиски для кольпортерів, отже вони були би матеріяльно заанґажовані!?

Ця недостача ініціятиви нашої провінції впадає в очи навіть на економічнім полі. Богато є місцевостей, в яких ріжні підприємства опинилися в руках чужинців, хоча найбільші шанси могли мати свої люде. Що — приміром — зробила наша сільська інтеліґенція в справі зацікавлення нашого селянства в поодиноких підприємствах, що зробила в напрямі зацікавлення села кооперативним рухом? Мало, застрашаючо мало. Між тим видобуття марок з селянських скринь, де вони з кождим днем безвартніють, і пущення їх рух — могло би принести кольосальні користи.

А що зробила наша провінція на полі політичної орґанізації? Щойно після постійних обіжників Народнього Комітету, закликів до поодиноких людей, пропаґанди в пресі — відновлювано в поодиноких повітах повітові управи, одначе далеко не у всіх. А скільки з тих відновлених орґанізацій проявляє дійсно яку небудь активність?

Наша провінція спокійно сидить собі і жде на кращі часи, в переконанню, що увесь труд, необхідний в теперішній важкий час, повинен і є в силі виконати — Львів. І в кождій справі щойно жде на вказівки зі Львова. Хоча дуже часто й без тих вказівок ясно, як сонце, що треба робити.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

Оправдане становище Америки до Европи.

Як вже вказувалось нами у низці попередніх статтей, питання участи Зединених Держав Півн. Америки в европейських справах стало знову гостро актуальне. Тому вважаємо доцільним перепочісти статтю кол. італійського премєра Фр. Нітті'го, яка під повищим наголовком була свого часу поміщена в „Н. Фр. Пр.“, та яка засовує саме ті причини, які казали заморським державним діячам тримати ся політики неутральности щодо справ Европи. Читачі побачать велику схожість поглядів ав ора цієї статті з відомими їм поглядами Льойда Джорджа на заторкнені питання. — Ред.

„Питання европейських зброєнь треба обмірковувати як мога найширше, бо воно заключає в собі не лише мир і розвиток Европи, але й мир і розвиток цілого світа. Я мав приємність (пише Фр. Нітті) стрічати богато найвизначнійших державних діячів, письменників і фінансістів Америки, та казав їм отверто свою думку: Америка рішуче мусить настоювати на тому, щоби повернулися ті борги, як довго побідники утримують окупаційні армії та домагаються від побіджених народів абсурдні відшкодування, називані фальшиво репараціями, за заподіяні шкоди. Зединені Держави повинні стриматися від усяких позичок чи то чужим державам, чи банкам поки найголовнійше питання розброєнь, яке творить вічну загрозу всього світа, не буде вирішене остаточно й задовольняюче.

Побідні держави утримують величезні армії проти обезброєних і безпомічних колишніх ворогів: що вони таке плянують? У своїх відповідях Союзови Народів ріжні держави давали цікаві пояснення про свої військові видатки, а тому, що ні одна з держав, які повстали з воєн, не може виказатися консолідацією своїх фінансів, то вони вхопилися трохи смішних аргументів і викрутів. Одні з них пробували пояснити свій мілітаризм історичними, географічними або стратеґічними балядами, инші запевняли, що з технічних причин військового характеру вони ніяк не можуть обмежити свої зброєння, поки дальше треває сучасне непевне становище.

Бельгія і Франція безперервно покликуються на „небезпеку з Рейну“, звідкіля в минулому виходили напади на їхні території. Деякі відповіди важко зрозуміти: нпр. Альбанія, надзвичайно вбога країна, в яку Італія без потреби вклала два міліони лір тоді, коли свого часу прийняла над нею протекторат, якого потім не могла втримати (що й було небажане), — ота Альбанія тримає маленьку армію і твердить, що потребує її для поліційних цілей, тому, що національний уряд є ще надто молодий та що мусить бути запевнена його стабілізація як також пошана перед правом і порядком.

Югославія же пояснює величину своєї армії, яка не стоїть у ніякому відношенню до величини її території ні кількости її населення, — небезпекою, яка грозить їй від нападів альбанських банд. Польща, частинно з власного почину, частинно спонукана до цього Францією, яка тим робом хотіла придусити Німеччину, анектувала великі области, які не є польськими. Зроблено одну з найбільших історичних нісенітниць, а саме: сотворення данціґського коридору, так, що не можна заїхати з Кеніґсберґу до Берліна не переступаючи польської території, коли одночасно приділення Польщі найбогатшої части Г. Шлеська є елементарним нарушенням даного слова *) Тепер же Польща, не вважаючи на своє важке фінансове становище, оправдує істнування своєї великої армії, яка величиною перевищає передвоєнну австро угорську армію, — оправдує її істнування небезпеками, які буцім то грозять в наслідок роздуття кордонів. Її теперішньої території не можна легко оборонити; вона може доступитися до моря тільки по данціґському коридорі, якого не можна залишити безборонними. Горішньошлеські залізниці збігаються у важливих німецьких центрах. Польща натискає й Литву, бо хотіла би мати, окрім земель, які дістала від Росії, ще й Вильно, а Литва заявила Союзови Народів, що вона не може подати докладні дані про силу своєї армії, бо її війська находяться на воєнній стопі. Польща, яка своєю політикою основала складнійшу державу, ніж була нею стара Австро Угорщина, державу, яка при теперішньому своєму устрою змагає до двох неможливих річей, а саме: остаточно відділити Німеччину від Росії й загрожувати Німеччину зі сходу. Польща заявляє, що її кордони й проти Литви вимагають ве-

*) Тут мусимо з цензурних оглядів пропустити уступ про Гор. Шлеськ і Польщу. Ред.

Пр. 29/23/2. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часопису „Громадський Вістник“ число 7. (161) з дня 11. січня 1923. в артикулах під заголовками: 1) „Авторитет і демаґоґія“ в уступі між словами: „ибо ах“ і „Що більше“, 2) „Дописи з краю“ в уступах між словами: а) „до комісії“ і „Рогатинщина“, б) „1922 р.“ і „Кільканайцять“, в) „родинам“ і „В Книгиничах“, г) „помер“ і „Дня 1. січня“, містить в собі єство ad 1 прогини в § 302 з. к., ad 2) г), в) прогини з § 305 з. к., ad 2) г) прогини з § 300 з. к., узнав доконану в дни 10. січня 1923 конфіскату за опрадану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493 процедури карної заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторов тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1852 Д. п. д. № 6 ex 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мп. — Львів, дня 11. січня 1923.

(Підпис нечиткий)

ликої армії задля своєї оборони. Одна помилка потягає за собою другу, одно насильство родить друге.

У сьому звіті з дня 30. червня 1922. р. Франція повідомляє Союз Народів, що держить під зброєю 38.700 старшин і 690.000 мужви, разом біля 750.000 люда, постійну армію, якої ще ніколи не було у всесвітній історії. Армія Сполучених Держав досягає ледви третини французької, хоч населення тричі, а його багацтво — скромно рахуючи — пять, чи шість разів більше. Франція має довгу на 300 міліярдів і половину державних видатків, або небагато менше, покриває новими довгами. Коли Німеччина цілком обезброєна і не є здібна ні до найслабшого опору, то чого-ж Франція все ще утримує таку велитню армію? Чогож силує вона Бельгію удержувати у воєнному поготівлю армію 5348 старшин і 113.000 мужви, коли Німеччина всього разом має лише 100.000 мужа без штабу, артілерії й авіятики? Географічно неважна Бельгія має половину такої армії як Сполучені Держави, а Румунія без уваги на її важке фінансове положення удержує майже стільки війська що Сполучені Держави. У згаданому звіті до Союза Народів Франція звертає увагу на причини головно політичні, як ось окупація надренської области чи надсаарської, на мандати в Малій Азії і т. д.

Очевидне ото ж, що вся політика мирових договорів без виїмки веде до нових несупокоїв і замішання. Окупація лівого берегу Рену є абсурдом. Коли Францію переможено в 1815. і 1870. році, то першим разом окупація союзників тягнулася два роки, а другим разом пруська окупація лише кілька місяців. Теперішна окупація над Реном істнує вже чотири роки, а крім цього — у явній суперечности до договорів — обсаджено правий беріг Рену і не покинено занятих міст, хоч уже не має причин для цієї обсади. На підставі версайльського договору французькі війська не повинні були займати области Саари, а всеж вони це зробили. Що до відсилки на політику мандатів, то і це є лише нужденним претекстом. Щоб закрити факт, що Велика Британія й Франція лише для свого власного інтересу і для своїх власних цілей заняли области в Малій Азії, союзники видумали мандати, які покликуються на неістнуючу міжнародню конечність. Населення Мезопотамії й Сирії аж занадто булоб раде, якщоб увільнилося від мандатів. Егеж — у мене майже що дня бувають посольства й депутації, які отверто заявляють, що їм не треба ніякої помочі ні протекції.

Приймім, що Америка програлаб війну. Гіпотезу можна допустити. Що вона думалаб про побідну Німеччину, якаб включила Пенсільванію в німецький цловий союз і заявила претенсії на вічне право власности на американські копальні й підземні богацтва? Якраз це саме сталося в области Саари, яка є наскрізь німецька, де не має ніяких французьких мешканців і де населення складається з родовитих Німців. Чи можна уявити собі таку область, на якій поверхня належалаб одному народови, а підземні богацтва другому? Кожну помилку треба латати новою помилкою, а це вимагає нових військових сил. Не доволі того, що Німеччину обеззброєно, — переможці кричать, що їм треба промислової руїни цієї країни. Але й того їм мало: вони хочуть допровадито до її повної дезорґанізації. А тимчасом самі побідні народи дезорґанізуються і з кожним днем усе більше критичне стає їхнє фінансове положення.

Крім цього є нечувано важною проблєма воздухоплавства. Підчас того, як Німеччині заборонено мати військову повітряну фльоту, Франція розвинула авіяційну програму, яка є чотири, чи пять разів більша ніж анальоґічна програма всіх инших европейських держав разом. Франція теж рішуче спротивилася обмеженню що-до підводних лодок. Це примушує також Велику Британію удержувати могутню повітряну фльоту, бо рівночасна загроза підводних лодок і літаків під великий знак питання поставилаб істнування острова. Велика Британія стоїть перед проблємою своєї власної безпеки. Вона не може обмежитися на мировій політиці і мусить боротися перед можливістю війни.

Коли все це взяти під увагу, то не можна набрати враження, що Европа дає достаточні гарантії для мира. Шкода булоб кождого доляра американської позички; почування певности положення пропало; замісць зменшитися загальна кріза сьогодні поважнійша ніж коли. Лише Велика Британія є в силі заплатити свої довги, ніодна континентальна держава цього не зможе зробити. Америка є розємчим суддею для мира, бо рішила побіду. Тільки вона може теперішньому — двозначному й неправильному — положенню зробити кінець. Але лише під одною умовою можна це осягнути, а власне: відмовою всяких позичок і недовірям до европейських держав. Навіть на перший погляд добрі почини мусілиб пропасти серед руїни, якщоб теперішне положення ще довго затягнулося. У своєму власному інтересі і в інтересі цівілізації Америка щойно тоді повинна призадуматися над проблємою міжсоюзничих довгів і отворення нових кредитів, коли матиме безсумнівну певність, що крім доброго інтересу робить добре діло. Вона не повинна пропонувати помочи від себе, поки не прийде до справжнього закріплювання миру при помочі економічної відбудови Европи, покинення договорів, які опираються на насиллю, та повного зрівнання переможців із переможеними. Сьогоднішне недовіря мусить стати підставою під завтрішне довіря. Але під цю пору політика вичікування є не тільки актом фінансового розуму, але й виповненням морального обовязку.

„СЕКЦІЯ ДОПОМОГОВА МОЛОДІ" при „Тов. охорони дітей і опіки над молодіжю" устроює дня 19. січня ц. р. в салях „Републики"

- Артистично-літературний -

Чайний вечер

при ласкавій співучасти Вп. ПП. Вороного, Свірської, Орленка і Крушельницького. Дохід призначений на бідну ремісничу молодіж.

1492 3—3

Початок о год. 7·30 вечером.

Велика Україна.

Голод.

„Експрес" повідомляє: в Лизаветському повіті голодує понад 200.000 чоловік, з них 10.000 дітей. Північна частина Миколаївського пов. так само постепенно переходить на голодовий пайок. Голод в Криму дуже загострився й загрожує приняти торішні розміри. Безробіття постепенно зростає. Кількість безпритульних дітей в Криму досягає величезні цифри, з них мають необхідні харчі лише 10 відсотків.

По даним Чехо-Словацького Червоного Хреста в 1923 році недостача харчів предбачається в кількости 590.000 тон.

Нові пониятої.

15. січня комісаріят [illegible] них справ совітської України дав відповідь польському повіренному у справах у Харкові на польську ноту в справі охорони прикордонної смуги. В початкові відповіді полемізує з закидами, висунутими в польській ноті, далі йде такий уступ: Український уряд уважає своїм приємним обовязком констатувати, що польський уряд у перший раз вступив на шлях реальних заходів для відновлення нормальних відносин з українською републикою; український уряд хоче вірити, що ініціятива, розпочата польським урядом буде розвиватися далі аж до повного розцвіту мирних добросусідських відносин між обома

КАТРЯ ГРИНЕВИЧЕВА.

УТЕЧА.

Був раз день, коли я, здавалось, оставила далеко за собою дантейські ворота пожеж, нічних перестрілів, страхіть з навислими на брови шеломами з заліза, чорної людської куряви по полях, закиданих ватрами горіючих сіл., Під погідним дахом чужого неба заволоділо мною пристрасне бажання вийти кудись на шпиль скелі з дубовою гилькою у волоссю і замісць молитви і дяки жбухнути у провалля камінюку притрушену снігами, як грімке осанна радісному богу.

Я шукала місця для гекатомби, бродячи крізь сквери великого міста над Дунаєм, поміж старі причілки мурів, що шуміли сріблом голубиних крил. Де-не де вдарив мене у серце чийсь профіль опукий і гострий наче відлив черт завойовника, або роздзвоненохижий сміх дитини, що кийком робила наступ на твердиню з піску. Я перестрибувала тим радіснійше струмочки сонця і дивувалася новітній обстанові світа, як поет, що непохитно вірить в казку.

Тільки тоді, коли замачіла з поміж ліса будівель Votivkirche, крилатий сонет про Finsterahorn, я зупинилася зором на лінії, лучем витягненій в синяву неба і поволи вступила у храм, круглими, витоптаними сходами, по яких може проходила колись чиста як майський світ Ґретхен, Шубертове кохання. Вона певно держала в одній руці святочний роброн, в другій молитовник у білій хустині, з застромленою між сторінки віткою рожі.

Мене окутала темінь в щерть повна внутрішним світлом, стокольорова, пересіяна крізь вікна тонкоузорі, як валенсіянське мережево. З ниші, в недалекому куті поглянули на мене з під брів насуплених вічною тіню германські святі в мідних шеломах з окисю, в нагрудниках з кільчастої чешуйки і з копіями.

— Lacrimae Christi... О, ви сльози Христові!...

Як чайка скиглить віольончеля; жіночий альтовий голос оксамитовою стрічкою тече крізь мої духові пальці. Прислонюю очі руками від блиску пісни, чистої, як лілія раю. Сниться мені, що з рамен виростають знов мої малі, мої понівечені крила і дрожать на вітрі, додаючи ще один тон від себе.

— Свят, Свят, Свят, Господь Саваот...

Альпейський соловейко залився щебетом, аж бачиш, як перехилює натхнену головку в гірському малиннику. (Між листям сміється соняшна мрич...)

Неімовірно чергуються рвучі як филі Рейну пасажі, солодкі, скрипкові фляжіолети, антіфон слів, утікаючих на висоти. Навіть павзи, проникнені нематеріяльним світлом, здаються продовженням мельодії. Щось космічне є у тім „Sanctus", яке повисає високо в просторі і немов важиться там над лоном землі і вод.

І бачиш, як в тиші храму вихилюються слова прозоро скандовані, — перші гаї з бурунів вселенної і видно жовту наче охра лінію овиду і синязу молодого неба. На обрію рисується велитенський віл у ярмі, за ним вічний його погонич, — чоловік. Тінь від них паде далеко на шнури скиб і здається темнійша чорнозему.

І привіт тобі, вечірна радости по праці, женщино! Рожева свічечко погонича, його веселе зітхнення до зорі! І ти вплітаєш гучний акорд між святі глаголи, що їх Метатронос співає Господу у Сабат. Стоїш отже без заслони в зелені саду і його золоті, нага дитина клячить на твоїх світлих раменах, рве спілі яблока, подає тобі.

— Benedictus qui venit... Благословен грядущий...

Чорні ленти крісел обіч престола колишуться матовими рухами задуми. Якесь тонке скло забреніло від могутньої нотки наче крило пчоли. Людські зітхнення на подобу темних ягід сиплються з невидимих гильок, сиплються...

— — — Ох...! прошибає мене нагле зимно — — —

Се так, як коли-б під самою копулою отворено колесом всі вікна, на стяж. Високо в горі свиснув гострий подув, брутальний зойк, хтось мечем ударив об старинний щит... Ще раз той сам тон, зимний, лискучий,—ні, уже згас. Одна мить —і шалений вихор зривається надімною: се покотились по яругам, по верболозам побідні оклики, брязкіт мечів, крик труб, свист флетів і видно... видно, як ліловим ранним полем наступають борці з „Walpurgis Nacht":

На прю други! окружім ліс!
Вотана дух над нашим днем!
Мовчіть—стежіть—у руках спис,
Як вюн у глиб, ми в бій пірнем!

О Спасе! розсипається огненим пилом душа моя... В поросі крови валиться все доокола, падуть люде як лан від граду і конають мов звірі,—звірі-ж конають як люде! Шамочеться розпука з насильством, сім раз обіймами заплітається, кричить проти неба і в судорогах паде.

Але... стежинкою біжить мінстрель молодий, русоволосе радісне хлопя, — шелеще у повітрю стягом, що покотився у кров і, хитаючи кучерями дзвінко співає...

— Schwarmlinie!—чути на цілім фронті хорів довге, кріпке legato. Уже, уже збігаються голоси, кождий уоружений, хто копієм, хто пращею,—тіла похилені вперед,— вітер дмухне, полетять!

Пішли — ні, рвонули, крик під саме небо і яка у нім поезія смерти! Сонце заходить кріваво, витязке, повне тоскливої ласки, як Льогенгрін у мідяному панцирі.

— Dona nobis pacem...

Там, де рідко підшитий гайок начинає темну смугу ліса, видно як збирають ранених і як кладучи рамя під омлілі голови, легенько несуть розгойдане тіло. Сумерки влітають на листя, на полях кладуться тіни, вогкі від смертних сліз.

— О пішлиж нам мир, господарю вселенної!

В благанню чути категоричний імператив, зухвалий визов уст, розхилених спазмом розпуки. Два вовки, вірна челядь витязя, лягає хмуро на землі, а він, старий Вотан у крилатому шеломі і золотих нараменниках, з груддю вкритою волоссям, оперся розлогими плечима на святий дуб з краю ліса і глибоко, стомлено, віддихає.

Ще хвиля і йому піднесуть солодке вино богів.

— Ite missa est!

Білі стихарі і як грань червоні ковніри міністрантів заслонила імла фиміяну. Мене людська филя понесла з собою і я не пручала ся, плила. Поблідла, оголомшена незнаними страхами, в похміллю безради я хотіла лиш одного: втекти, втекти поза межі крови...

державами. Разом з цим український уряд з великим задоволенням приймає до відома заяву польського уряду про бажання стати на шлях нормальних торговельних відносин й передає ту справу уповажненій до ведення торговельних переговорів з польським урядом українсько-російській торговельній комісії.

Робітники розбігаються.

Управління державними копальнями в Донецькому водозборі звернулось з закликом до всіх робітників, що покинули роботу в шахтах. В відозві констатується: „Неурожай й голод минулого року в Поволжському і Камському районах привели до зменшення постачання харчів для робітників Донецького водозбору. Багато робітників в липні й серпні залишило роботу й роспорошилось по цілій Росії". Обіцяючи робітникам налагодження харчової справи, піднесення й правильну виплату заробітної платні, відозва закликає робітників вертати на роботу у шахти.

Платіть партійний податок!!! Присилайте на адресу! „Краєвий Союз Кредитовий" у Львові, Ринок 10., вил. ин. ч. 5.000. Жертводавці почище 500 мп. будуть оголошені поіменно!!

Похід Франції на Німеччину.

Перші жертви французького божевілля.

В Бохум прийшло до крівавої сутички між німецьким населенням і Французами. В хвилині, коли Французи занявши місто розтаборилися біля ратуша, на вулицях зібралася юрба німецької молоді — співаючи пісні і кидаючи в окупантів камінням. Французи ужили зброї, наслідком чого поранено 3 особи.

Окупація поширюється.

Французька армія обсадила місто Дортмунд: до бою не прийшло. В місті спокійно.

Німеччина не дасть вугля.

„Echo de Paris" доносить, що німецький уряд прислав до французького уряду заяву, що Німеччина не достарчить окупантам вугля так довго, доки Французи не покинуть німецької землі.

Становище Італії.

В розмові з журналістами, Муссоліні заявив, що всі чутки про анти-англійський курс італійської політики є неправдиві. Італія займає вижидаюче становище і стремить до мирного полагодження німецько-французького конфлікту.

Поанкаре говорить.

В Парижі дня 16. січня відбулося засідання ради міністрів, під проводом Мілєрана. Поанкаре виголосив промову і зложив звіт із ситуації в рурському басейні.

Опінія совітського уряду.

З Москви доносять, що совітський уряд оголосив відозву в справі окупації рурського басейну; у відозві сказано, що Французи заняли серце німецького промислу, наслідком чого Европа стоїть на порозі війни.

Арештування.

Поліція в Ессен дістала наказ арештувати організаторів німецьких демонстрацій.

Спинення комунікації.

Німецьке робітництво в окупованій области старається припинити залізничий і почтовий рух на знак протесту. Французи насильно женуть робітників до праці.

Шліть жертви на будову памятника на могилі Леся Мартовича до Пов. Тов-а Кредитового „Віра" в Раві Руській.

Клайпеда.

Литовці розброїли Французів.

Дня 16. січня литовські повстанці розброїли в Клайпеді французьку залогу. Французи вивісили на будинках білі прапори і піддалися без бою.

Виїмковий стан у Клайпеді.

Литовські повстанці оголосили в Клайпеді виїмковий стан. Підчас бою вгинуло двох Французів і один литовський повстанець, Повстанці арештували бурмістра Граве.

Мобілізація на Литві.

З Клайпеди доносять, що там прибули правильні литовські війська, а іменно 2 і 8 полк піхоти. На Литві оголошено мобілізацію.

Останні вісти з Клайпеди.

В Клайпеді кружляють литовські патролі. Французи розброєні перебувають в касарнях. Між Литовцями і Французами панує напруження; між обидвома арміями утворено невтральну смугу.

Українці в Забайкальській области.

Частина Сибіру, Забайкальська область, обнимає простір 13.475 км. і тягнеться від озера Байкалу на схід до границь китайської Манджурії, а з полудня граничить з Монголією. Населення Забайкалля виносило перед кільканайцяти роками около 700.000 мешканців, яке особливо підчас світової війни в наслідок напливу зі заходу значно зросло. Крім українських переселенців і Москалів живе там около 150.000 туземців, Бурятів, Тунгузів. Країна ця багата в металі як золото, срібло, мідь, олово, цину і т. п.

Головним містом і осередком Забайкалля є місто Чита. Після революції в Росії почала і Сибір рухатись. Українське населення організувалось в громади та гуртки. Глухе Забайкалля також не оставало по заду. При кінци 1918 р. істнувало там 14 громад та гуртків головно по місцевостях здовж залізно-дорожного шляху. Українські організації мали спільний вищий орган „Українську Окружну Раду за Забайкалом" з постійним „Виконавчим Комітетом" в Чіті. Тут відбувались наради Окружної Ради, велась перепись українського населення (на жаль не докінчена), видавано українські посвідчення в виді пашпортів. Видача посвідчень мала у 1918 р. головно на меті охоронити Українців, як чужинців, від насильного втягування в червону армію. Взагалі становище українського громадянства Забайкалля в тім часі було: держатись невтралітету, не брати активної участи в большевицьких організаціях. І це становище, як пізнійше виказали події, було зовсім доцільне, бо після упадку влади большевиків (як їх там звали — великовиків) воно заощадило хоч в деякій мірі пролиття невинної крови українського населення, що звичайно буває при переміні влади. Українці головно залізно-дорожники, жили надією, що повернуть на Велику Україну, та стануть там хосенними громадянами, але хуртовина, яка відтак почалась майже по всій Сибірі і на Україні, унеможливила здійснення надій. Виконавчий Комітет вів переписку в справах організаційних з Головною Радою в Омську, а передівсім зі Секретаріятом Краєвої Ради на Далекому Сході (Зелений Клин) у Владивостоці, як також з окружною Радою в Харбіні. За ініціятивою Чітинського Комітету мав відбутись в 1919 р. зїзд представників усіх організацій Сибірі, але з причини перерви комунікаційних ліній, як також політичних умовин він не відбувся. Були спроби видавання українських часописів в Томську, Харбіні і Владивостоці, але після виходу кількох чергових примірників в наслідок закриття видавництва по наказу влади, або матеріяльних недостач, перестали виходити.

На Сибірі в ріжних таборах, по місточках та селах, була значна скількість полонених Українців з Галичини та Буковини, число яких годі навіть приблизно означити, бо майже ніякої евіденції не велося. Були вправді при деяких українських громадах організовані „Комітети допомоги жертвам війни", але вони оставались здається, тільки на папері, а пізнійше уряд Колчака їх зовсім скасував. Полонені других національностей як Німці, Чехи, Поляки, Мадяре, Румуни мали своїх представників на Сибірі (Червоний Хрест, ріжні місії) куди могли зголошуватись, отримувати в разі потреби матеріяльну допомогу в натурі або грішми, засягати інформації відносно повороту домів та положення в краю, тільки Українцям не було куди звертатись, ніхто ними не опікувався. А можна було цему зарадити, як не висилкою свого представника то бодай передання агенд в справах українських полонених в Сибірі якому другому, наприклад німецькому представникови. А тоді значна частина полонених по одержанню точних інформацій про стан в краю булаб поважно призадумалась чи вертати туди, де політичні умовини не дають пиодиху, чи коротати свій вік еміґрантом на чужині, чи радше оставати на Сибірі, де хоч світ дошкамр забитий, а всеж таки свобіднійше живеться.

А. С. Левицький.

967 АДВОКАТ
Д-р Володимир
Бачинський
переніс адвокатську канцелярію з Підгаєць до Львова і веде її при ул. Косцюшка ч. 1 а біля „Народної Гостинниці".

Військова бранка у Сх. Галичині.

С. Цалів в Гусятинщині.

Дня 15. грудня зайшли жовніри з асистенцією до п. Гринька Безкоровайного і домагались від нього видачі зятя свого, який до асентерунку не ставився. — Замість зятя шукати, жовніри почали на подвірю стріляти, вилапали курки, та зі славою відійшли. Другого дня 16. XII. явився вже сам пан сержант з вояками, забрав знова кілька курей і забрав при тім вже і самого п. Безкоровайного (53 літ) до громадського уряду. Тогож самого дня в ночі жовніри стягали жінок до канцелярії громадської і примушували їх підписатися, що їх мужі, зглядно сини ставляться до асентерунку. Жінки мимо всякого рода знущань над ними не згодилися на не, тому то за кару замкнено їх в порожній неопаленій хаті, де вони в зимні мусіли перебути цілу ніч. Що діялося з ними там, годі описати, крики і зойки не вгавали цілу ніч. — Жовніри говорять, що вони робили це на приказ місцевого війта. До жінок, які перебули тортури цьої ночі належать: Фрозина Безкоровайна, Анна Яра, Анна Гладка, Парашка Чулик, Анна Стельмах, Христина Пилипів, Марія Верхоляз, Олена Безкоровайна. — *Очевидець.*

ВП. Передплатників в Чехо-Словаччині присимо отсим складати передплату за наш часопис в Банку Чеських Леґіонів в Празі на конто Видавн. Спілки „Діло" у Львові, а нас повідомити листівкою. — *Адміністрація.*

З польських справ.

Сойм.

Перше у цій сесії засідання сойму відбулося 16. ц. м. Соймови предложено ряд внесень і законопроєктів, які він відіслав до відповідних комісій. Регулямінова комісія предложила соймови внесення, щоб українського посла з Волині Луцкевича, проти якого ведеться судове слідство, увільнено від одвічальности. Відтак посол Ґдик арґументував наглість внесення в справі зросту доріжнечі. Внесення домагається, щоб уряд 1) замкнув кордони для вивозу продуктів першої потреби, а виновників зломання цього заказу ставив під наглий суд; 2) ставив під наглий суд виновників харчової лихви та спекулянтів, які магазинують товари; 3) давав нагороди особам, котрі відкриють тайні склади; 4) піддержав кооперативний рух кредитом та улекшуванням позичок; 5) предкладав соймови звіт кождого місяця про акцію проти доріжнечі. Наглість внесення принято й відіслано до комісії для боротьби з доріжнечею.

Засідання оживилося, а навіть стало бурхливе, коли пос. Смяровскі в імени Визволєня арґументував внесення, щоб у соймовій салі вмуровано пропамятну таблицю в честь през. Нарутовіча, а кошти покрито зі соймових видатків. Внесенню спротивилася вся правиця. Коли-ж його всетаки принято, правиця поставила кілька поправок як ось, щоб таблицю вмуровано в Захенті Штук, або в Бельведері та, щоб кошти покрили самі посли зі своїх дієт. Поправки правиці відкинено 203 голосами проти 129 голосів. Загальну увагу звернув підчас голосування факт, що посли Вітос, Кєрнік і Осєцкі з людовців та деякі посли з НПР. голосували разом із правицею, хоч увесь клюб людовців голосував проти неї. Викликало це оплески на правиці й голоси обурення на лівиці. На цьому вичерпано денний порядок. В звязку з поведенням Вітоса говорять про можливість змін у президії клюбу людовців.

Вигляди кабінету ґен. Сікорского.

В пятницю 18. ц. м. очікується експозе ґен. Сікорского перед соймом. Треба сподіватися, що кабінет матиме соймову більшість за собою. Актуальний тут склад соймових сил. Польська лівиця має: ПСЛ. (людовці) — 70 послів, Визволєнє — 48, НПР. (народова партія роботніча) — 16, ґрупа Оконя (хлопске стронніцтво радикальне) — 4, ППС. — 41, безпартійних — 3, разом 182 послів.

Польська правиця: ЗЛН. (Звйонзек людово-народови) — 95 послів, ХД. (Хшесціяньсци демокраці) — 41, ґрупа Дубановіча (хшесціяньско-на-

родове стронництво) — 25, разом 161 послів

При такому складі польських сил рішаючий голос мають очевидно „національні меншости": Український волинський клюб — 20 послів, білоруський — 11, німецький — 16, жидівський — 34, разом 81 послів.

Програма праці сойму.

Конвент сеніорів виробив програму діяльности сойму. Сойм працюватиме двотижневими періодами, поміж якими будуть перерви одного тижня. В першу чергу займеться сойм скарбовими справами, потім питанням самоврядування від громадського аж до воєвідського, вкінці законами відносно конституції.

Польща не хоче війни.

Ген. Сікорскі категорично заперечив вістки, буцім-то польський уряд поробив конкретні заходи, щоб забезпечити польські кордони. Ген. Сікорскі є цього погляду, що сьогоднішне внутрішне положення Польщі є добре, а відносини до сусідів не дають причин припускати, щоб удержання трівкого миру можна ставити під знак питання.

Польська канонірка якось допливла до Клайпеди.

ПАТ. доносить: Польська канонірка „Юзеф Пілсудскі" прибула до Клайпеди 16-го ц. м. перед полуднем.

Совітська Росія.

Голод і пошести.

Чехословацький Червоний Хрест, закликаючи до продовження запомоги голодним в Росії, повідомляє, що по відомостям організації допомоги Нансена в 1923 році в Росії предбачується брак харчів в розмірі міліона тон. Кількість голодуючих, які потребують допомоги виносить 8 міл. гол. совітський уряд має засоби для допомоги лише 425.000 чоловік. Для економічного відродження голодуючих районів було би потрібно принаймні 520 тис. коней і 500 тисяч коров; в голодуючих районах кількість коней і худоби в порівнанні з 1920 роком впала на половину.

Так само дуже невтішні відомости про поширення в Росії пошестей. В 1921 році було зареєстровано 176.000 випадків холери і 197.420 дезинтерії. До вересня 1922 року було зареєстровано більш міліона випадків тифу, більш 944 тис. випадків дезинтерії і 740.329 вип. холери. В Росії бракує медичного знаряддя, ліків й санітарного матеріялу. Кількість лікарів з 40.000 впала до 15.000.

Совітська репатріяція.

„Руссспресс" подає слідуючі подробиці про те, як ставляться большевики до еміґрантів, які вертають до совітської Росії.

Всіх, що повертають, з самого початку спроваджують до особливого виділу або до місцевого виділу державного політичного управлення (чека). Цього не може минути ні один еміґрант. Всіх, що вертають, поділяють на три категорії; до першої зараховують тих, які большевикам не видаються підозрілими; цих осіб віддають під явний поліційний догляд в тому місті, яке вони для себе обірають для життя. До другої категорії большевики зараховують тих, яким вони закидують контрреволюційність, за винятком проте тих, що мали відношення до антисовітських військових орґанізацій. Особи, що попали у другу категорію, спроваджуються на шість місяців в концентраційні табори в Києві, Харкові або Москві, де вони перебувають під доглядом чекістів. Випадки розстрілів еміґрантів, що перебувають в цих таборах трапляються досить часто. До третої категорії большевики відносять тих, які служили в протисовітських військових орґанізаціях. Їх спроваджують в концентраційний табор в Москву на шість місяців, а після відбуття кари їм заборонюють обірати місце перебування на Україні, Криму і Кавказі.

Військові заходи совітів.

„Эхо" повідомляє, що наказом Революційної Військової Ради Західнього фронту смоленська військова округа оголошена на військовому стані. Всі кадрові совітські частини, що перебували у Вітебську і Смоленську, одержали накази й вийшли в невідомому напрямкові на полудневий захід. В Смоленську можна помітити інтензивний темп в роботах штабу західнього фронту. На лінії Полоцк — Вітебск — Смоленськ — Орша — Могилів переводяться значні пересування військ, переважно кавалерії. На північ від Дриси в районі Західньої Двини улаштовується пляцдарм, на випадок переходу військ наводяться понтони. Од Полоцка до Борковичів (з 10 кільом. од невтральної смуги) в напрямку на Браслав (польський кордон) висунуті дозори червоної армії.

Поширенність совітських ґазет.

„Правда" подає такі відомости про поширення совітських ґазет: в жовтні минулого року поширення всіх ґазет (330) на теріторії всіх совітських републик складало один міліон примірників щоденно; 88 відсотків цієї кількости припадає на обовязкому передплату і лише 20 проц. на добровільну.

„Правда" з приводу цих даних меляхолійно заявляє: треба було би зобовязати читати наші ґазети хоч би членів партії.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. ин. 40.000.

РІЖНІ ВІСТИ.

Анґлійці бомбардують Моссуль.

Анґлійська артилерія бомбардує міста і села в околиці Моссуля, де скрилися повстанці. Анґлійські аеропляни кидають на села запальні бомби, наслідком чого згоріло село Ербіль. Повстанці знищили два анґлійські літаки. Населення втікає до поблизьких міст.

З Льозанни.

В Льозанні прийшло до порозуміння що до виміни полонених і вязнів. Туреччина приняла в тій справі проєкт союзних держав.

Турки мордують Анґлійців.

З Константинополя доносять, що там замордовано в ночі кільох анґлійських жовнірів; кажуть [illegible]

Вуличні бої в Дебліні.

Дня 16. січня в Дебліні прийшло до вуличного бою між ірляндськими повстанцями і правильним військом. Кидано бомби і виконано наступ при помочи скорострілів; 8 осіб убито.

Пашпорти Союза Народів для російських і українських еміґрантів.

Союз Народів розпочав видавати свої пашпорти для російських і українських еміґрантів, якими заопікувався Союз Народів, при якому утворено окремий комісаріят для справ еміґрантів.

Айнштайн членом російської Академії Наук.

Петроградська Академія Наук іменувала своїм почетним членом проф. Айнштайна.

ОСТАННІ ВІДОМОСТИ.

ТЕЛЕҐРАМИ ПОЛЬСЬКОЇ АҐЕНЦІЇ ТЕЛЕҐРАФІЧНОЇ.

Німеччина не буде переговорювати.

Берлін. Як доносить „Берл. Тгт." німецьке правительство навіть як бельґійські і французькі війська посувалися би дальше, не змінить досі зайнятого становища і не почне переговорів із Францією і Бельґією.

Франція грозить німецьким промисловцям судом.

Дісельдорф. На поручення ґенерала Де Ґута завізвано до ґенерального штабу промисловців Тісена, ґен. дир. Карстена, гірничого асесора Рунґе і дир. Вістенгофа. Їм заявили, що на випадок, як дальше стояли би при свойому опорі, поставиться їх перед суд. Німецькі промисловці заявили одначе, що свойого становища не змінять.

Дісельдорф. Ґенерал Данжен, заступник ґен. Де Ґута заявив представникам копалень, що прикази, що відносяться до реквізиції остають у силі і що слід примінюватися до них під карою потягнення до відповідальности перед воєнним судом. Кількох присутних на засіданню представників промислу, старалося прийти до слова, одначе ґенерал не допустив до дискусії.

Оферти анґлійських інжинірів.

Париж. Поанкаре одержав оферти від більше анґлійських інжинірів, які предкладають узяти участь у комісії контролі в Порурю.

Висилка вугля до союзних держав.

Дісельдорф. Видано вже диспозиції, які мають на цілі виконання зарядженнь, що торкаються переведення від 17. ц. м. реквізицій. Вчера пополудні кілька поїздів і кілька ґалер угля виправлено до союзних держав.

Тайні сербські наради.

Рим. В звязи з завішенням грецьким правительством залізничого руху в Тракії, який здержує торговлю і транзіт в звязи з висланням грецьких військ у напрямі на Царгород, міністер війни відбув тайну нараду з командантом південної сербської армії.

Мусоліні жадає вияснень у справі окупації.

Париж. Мусоліні звернувся до французького правительства з просьбою подати подрібні вияснення в справі окупації Поруря й атрибуції комісії контролі. Поанкаре переслав Мусолініему ноту з уділенням успокоюючих вияснень.

Кровові маніфестації в Бохум.

Париж. Як урядово звідомляють вечером 15. ц. м. відбулися в Бохум численні маніфестації, зорґанізовані комуністичною молодю. Підчас одної з таких маніфестацій дійшло до сутичок, в котрих убито одного Німця. О год. 20-ій відділ піхоти, котрий обсадив залізничий дворець у Бохумі, заатакувала товпа, що числила около 2000 люда. Маніфестанти стріляли на почтовий будинок. Військовий командант почти мусів дати приказ отворити пальбу, щоби освободити військовий відділ. Оден з маніфестантів був убитий, двох ранених. З поміж французьких жовнірів ранених не було.

Анґлійська преса про зайняття Клайпеди.

Льондон. Анґлійська преса подає вістку про зайняття Клайпеди без коментарів. „Таймс" зазначують лише, що справа Клайпеди це симптом загального неспокою в Европі.

Французька преса про зайняття Клайпеди.

Париж. „Тамп" обговорюючи в передовиці справу Клайпеди зазначує, що конференція амбасадорів не подасться перед доконаним фактом. На думку часописа, литовське правительство є рішучо відповідальне за теперішні події і мусітиме привернути в Клайпеді правний стан, предвиджений у версайльському договорі.

Домагання Німеччини.

Льозанна. В підкомісії для справ капітуляції відчитав представник Америки заяву, яка вказує на це, що Америка не жадає для себе ніяких окремих прав, як горожане инших держав. Турки заявили в відповіди, що клявзуля найбільшого упривілеєння могла би спричинити труднощі, передівсім слід мати згляд на держави, заступлені на конференції. В справі рівноуправнення чужинецьких підприємств із турецькими підприємствами турецький делеґат згодився в прінціпі зі становищем Америки, але застеріг собі обширну відповідь.

В справі заборони науки чужих мов.

„Il. Nuovo Paese" з д. 5. І. ц. р. звіщає: Дипльоматична Місія Української Західної Републики (Галичина) звернулася до Президента Тов. „Dante Alighieri" зі слідуючим закликом: „В маю 1920 р. Українці міста Львова порішили оснувати „Товариство для науки чужих мов", передусім італійської, французької й анґлійської. Зроблено звичайну просьбу, а що до приписаного часу не наспіла ніяка заборона зі сторони поліції, покликано професорів і зорґанізовано курси. Нечайно 2-го вересня того самого року дирекція поліції сповістила орґанізаторів, що курси мусять бути закриті, тому що Товариство загрожує публичному спокоєви. Проти цеї абсурдної децизії орґанізатори віднеслися до львівського воєвідства, але до сьогодні цей рекурс не має ніякого висліду.

Східна Галичина остає під зверхністю великих держав, а італійський уряд має право інтервенювати, щоби перешкодити, аби санжерменський договір не був Поляками нарушуваний. Тому позволю собі звернутися до Товариства „Dante Alighieri" і просити його інтервенції в італійського уряду, щоби шановано і признано Українцям право могти з повною свободою навчатися мови великих західних націй, а передусім мови, тим самим і культури, цеї Італії, котру любимо як учительку права і свободи.

Користаючи з нагоди осмілююся предложити Вашій Достойности бажання львівських Українців віддати під патронат Т-ва „Dante Alighieri" курси італійської мови і культури, які матимуть місце в „Т-ві для науки чужих мов" на випадок, колиб інтервенція, якої просимо, увінчалася добрим вислідом, про що й не сумніваємося".

Пімста?

(З приводу розкладової акції „Слова".)

III.

„Що має право говорити публично провідник, чи репрезентант табору, то се має право говорити і обовязок говорити також рядовик". Таку думку проголошує „Слово". Очевидно, це є демократичний принціп, громадянське правило. Але нема правила без вийнятків.

Перш усього той „рядовик" мусить бути обізнаний з політичними зявищами, мусить знати відносини і людей, мусить знати, з ким має говорити, що має говорити і як має говорити. Крім того той „рядовик" мусить бути звязаний з громадянством організаційним вузлом, мусить нести повну відповідальність за кождий свій крок і виступ.

А як мається справа в конкретному випадку? Що до першої частини наведених вимог, то вже „Слово" в своїй „обороні" виставило о. Кун. свідоцтво з недостаточною нотою, зазначуючи коротко і ядерно: „Якийсь ляшок надув о. Куницького..." Відносно другої частини дозволю собі замітити, що о. Кун. ніщо не вяже з політично-організованим українським громадянством. О. Кун. не є членом трудової партії, ані не належить до ніякої иншої української партії. Тим самим о. Кун., залишаючись поза партіями, чи понад партіями, з одного боку стоїть осторонь політично організованого громадянства, а з другого боку не підлягає партійній, зглядно — via Міжпартійна Рада — національній дисципліні. О. Кун. є сам собі пан, але його виступи йдуть на рахунок усього українського громадянства. Так нпр. польська преса від якогось часу, заіменувавши о. Кун. заступником о. Митрополита, ще й опромінила його чоло для більшої ваги ореолом визначного політичного діяча. Коли так сталося і коли проти цього іменування дуже довго не ремонстрував о. Кун., то кождий його виступ, в нинішних умовинах, має особлившу важливість.

Розуміється, можна стояти поза партіями а мимо того бути визначним політичним діячем, можна постійно забирати голос, але на те треба мати атестат — коли не партійно-громадський, то літературно-публіцистичний. Треба бути або німецьким Гарденом, або польським Немоєвским, або нашим Донцовим. Не потребую додавати, що які небудь анальогії в нашім випадку мусять остати поза межами приноровлення.

Мимо того всього о. Кун. уважав за вказане виконати обовязки „рядовика" відносно п. Г. К. Кухарского. Як мусіло бути до передбачення, п. Г. К. Кухарскі використав свою балачку з о. Кун. в той спосіб, що в „Ржечпосп." з 28. листопада 1922, отже в сім днів після відбуття розмови, помістив довшу кореспонденцію під написом: List z Polski. — Lwów kluczem trwałego pokoju.

Не входжу в те, о стільки вірно або невірно передав п. Кух. свою розмову з о. Кун. (я особисто хочу вірити, що невірно!), одначе фактом є, що поява цеї статті і оправдана сподіванка (з огляду на те, що п. Кух є дописувачем французьких газет і в тім характері представився о. Кун.) побачити їй подібні у французькій пресі в Парижі, в сучасній політичній кузні, — мусіла затрівожити наші політичні кола. „Слово" твердить, що о. Кун. до 24 годин розказав про цю розмову п. голові „Народнього Комітету" і „Міжпарт. Ради" д-р Вол. Бачинському. В своїм часі я запитував п. голову в цій справі і одержав відповідь, що твердження „Слова", зглядно о. Кун. не відповідає дійсности. Навпаки, до нинішнього дня о. Кун. нічого не розказував йому про хід своєї розмови з п. Кухарским. тільки переказував через принагідну особу про те, що він мав таку розмову і на доказ прислав згаданий в попередній статті презенційний білет. Але колиб навіть вірним уважати твердження „Слова", то хіба ясно, що п. д-р Бач. нічого не міг вдіяти задля того, аби ту нефортунну розмову зробити неістнуючою, або аби п. Кух. перепинити зробити з його добичею те, що він буде уважати за відповідне.

Дивним також мусить видатися кождому обсерваторови, чому то п. Кух., приїхавши до Львова, не спрямував своїх кроків до якогось справжнього політика, от хоч би до б. парл. посла Будзиновського, коли не до голови партії трудової або христ.-суспільної чи во секретаріяту рад. партії, але виключно і єдино до о. Кун., котрий навіть із субєктивної точки погляду є homo novus в громадському життю. Чи тому, що о. Кун. є „заступником о. Митрополита", чи тому, що там не справляє труднощів переконування і своєрідна аргументація! Та я не буду тим займатися. Хочу тільки усталити не простиму політику о. Кун.. яка основується не так на змісті його розмови п. з Кух. (in der Hitze des Gefechtes кождій імпульсивній людині може мимоволі вирватися небажаний висказ, тим більше о. Кун.), як радше на тім, що він приняв п. Кух. і дав себе втягнути в балачку, котра дже принесла багато шкоди і стала вихідною точкою до живої віяльности „ідеольогів" „Слова".

Ф. Федорців.

Спільна могила 27.000

В славнім українськім місті Берестї в самім розі, де впадає ріка Мухавець до Буга, недалеко руїн церкви св. Миколи, де відбувся Берестейський собор, спочиває ще в в свіжих могилах 27.000 українських борців. Там, серед невисказаних мук, тяжких побоїв в гіршій, як турецькій неволі йшли вони один за другим, якби по черзі до сирої землі. Вмирали вони масами, що другий у бараках був між живими труп. В зимі 1919|20 р. були дні, стверджені урядово місією міжнародного Червоного Хреста з Женеви, в яких денно вмирало 1,147 українських полонених жовнірів!

Лежать вони поруч костей славного українського війська, що майже 1.000 літ тому завзято обороняло тут ту саму українську землю. Тамті полягли в бою, оклик воєнного завзяття застиг їм на устах; а ці теперішні борці, конаючи в гіркій неволі, проклинали той час, коли живими вийшли з боєвища, замісць залишитись на йому. — Коли в 1915 р., серед вибуху міни згинуло 900 Німців, німецькі жовніри поставили їм в Берестї величавий памятник та при відході з Берестя 12. лютого 1919 р. пращали їх словами: „Ми будемо далеко від вас, та дух наш буде з вами, з вами — хоробрими борцями!"

В Галичині нема міста, нема села, мало таких українських родин, які не мали би своїх рідних у тих великих брацьких могилах в Берестї.

Звеличаймо память поляглих борців гарним, великим памятником. Вони вартні того! — Гроші слати до „Дністра" кн. ч. 14,000. Львів, вул. Руська ч. 20.

О. Мих. Кіт.

Від Союза Українських Студентів „Основа" в Данціґу.

Діяльність „Союза".

Дня 15. і 16. жовтня 1922 року відбулися перші загальні збори „Союза Українських Студентів „Основа" в Данціґу. Головним завданням „Союза", як професійної студентської організації, є справа приміщення, українських студентів з краю по місцевих вищих школах. Але факт істнування української організованої громади молоді за кордоном накладає на неї і инші обовязки.

При Союзі істнує гарний хор (30 осіб) під вокальним проводом тов. Мирона Букоємського.

Улаштовано свято 1. листопада а тепер робиться приготовлення до великого Шевченківського концерту в марті. Союз наш не забуває інформувати німецьку суспільність про українські справи.

Стан матеріяльний Союза дуже невідрадний. Мусимо боротися з великою нуждою матеріяльною так наших членів як і цілого Товариства як такого. Много наших товаришів мусить працювати в тут. фабриках машин, щоби заробити на хліб. Союз має тепер 126 членів.

Вписи до вищих шкіл.

Що торкається приміщення когонебудь ще в самому Данціґу, то воно є на найблизчу майбутність виключене. Техніка в Данціґу є так надзвичайно переповнена, що деякі виклади мусять бути повторювані, бо всі слухачі не можуть рівночасно поміститися навіть у найбільшій салі тутешньої техніки. Отже данціґський „Союз" рішив поробити заходи що до оснування української студентської громади в Ганновері. ЦЕСУС доручив теж вжити заходів до заснування Української Студентської Громади в Кенігсберґу та в инших містах Східної Прусії, щоби вести дислокаційно-організаційну працю.

В 39 ч. „Свободи" з дня 16. грудня „Спілка українських Студентів в Німеччині" теж оголосила у цій справі свій комунікат. Тому, щоби оминути непорозуміння, подаємо до відома, що через Союз Українських Студентів „Основа" в Данціґу переходять тільки подання на приняття до університету в Кенігсберґу, до Вищої Торговельної Школи в Кенігсберґу, до Техніки в Данціґу й Ганновері та до Академії Мистецтв у Кенігсберґу. Союз поробив всі можливі заходи, щоби добути приняття українських студентів до названих шкіл.

Наш Союз застерігає собі право скерувати подання до тої вищої школи, до якої сам вважатиме за відповідне, а то з уваги на кількість вільних місць, можливість приняття і т. п. Зазначуємо, що прохання товаришів техніків буде відсилатися виключно до вищих технічних шкіл, а прохання инших тов. студентів до університетів. „Союз" буде старатися лише про тих товаришів, які дадуть до своїх заяв слідуючі залучники:

1) Дозвіл від УКС. Ради на студії за кордоном.

2) 2.000 (дві тисячі) польсь. марок на канц. кошти для тут. „Основи".

3) Свідоцтво зрілости (в ориг. замісць оригіналу може бути урядовий відпис) і в урядовому переводі на німецьке.

4) Свідоцтво моральности (в ориг. замісць оригіналу може бути урядовий відпис) і в урядовому переводі на німецьке.

5) Curriculum vitae в німецькій мові.

6) Свідоцтво достаточного знання місцевої мови.

7) Евентуальне свідоцтво відходу з тої (української) В. Школи, також і в німецькому переводі.

Петент одержить відповідь в справі приняття безпосередньо з даної В. школи. — Літа студій на Вищих українських школах будуть почислені, як також вправи, по предложенню вироблених там праць.

До того часу відіслали ми вже 17 подань до Ганноверу а ще около 13 в коротці від нас відійде туди.

Наш „Союз" не може ручити за позитивне полагодження подань Міністерством Освіти в Берліні.

Кошти утримання.

„Союз" не може дати докладних відомостей про кошти утримання у Данціґу та в Східній Прусії, бо ціни раз-враз змінюються. Загально можна лише зазначити, що в Данціґу є життя дорозче, ніж у німецькій державі.

Подяка від „Союза".

Панство Полковники Павлюки улаштували українським студентам в Данціґу Святий Вечір. „Основа" складає їм за це щиру подяку.

Адреса „Союза".:

Verein Ukrainischer Studenten „Osnowa", Danzig — Langfuhr Technische Hochschule.

Присилайте складки на пресовий фонд на ин. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

Курс грошей.

Львів, дня 17. січня 1923

Доляри американські	27.500—27.700
„ „ (1 і 2-ки	27.300—27.500
Доляри канадійські	27.300—27.500
„ „ (1 і 2-ки	27.100—27.300
Марки німецькі	2·95—2·05
„ „ (сотки)	1·70—1·90
„ „ (дрібні)	1·60—1·80
Леї румунські	120·00—135·00
„ „ (дрібні)	110·00—130·00
Корони чеські	750·00—800·00
„ „ (дрібні)	730·00—790·00
Австрійські тис. нов. ем.	590·00—600·00
„ „ ст. ем.	3.350·00—3.400·00
„ сотки нов. ем.	55·00—60·00
„ 50 кор.	80·00—100·00
„ 20 кор.	26·35—26·00
„ 10 кор.	12·00—13·00
„ 1. і 2-ки	0·60—0·00
Рублі 5-сотки	190·00—240·00
„ сотки	260·00—310·00
„ 25-ки	110·00—125·00
„ дрібні	0·65—0·00
„ думські 1.000-ки	20·00—25.00
„ „ 250-ки	15·00—20·00
Карбованці	1·00—1·00
Гривні	1·20—1·20
Франки французькі	1650·00—1700·00
Фунти стерлінґів	110000·00—113000·00
Франки швайцарські	4700·00—4800·00

Золото:

20 кор.	106.000·00—109.000·00
20 франк.	88.000·00—90.100·00
20 марк. нім.	108.000·00—110.000·00
Фунти стерлінґи	72.000·00—72.200·00
10 рубл;	124.000·00—127.000·00
Доляри	15.500·00—15·6000·00

Срібло:

Корони австр.	1.600·00—1.650·00
5 кор. австр.	6.800·00—6.900·00
Фльорени австр.	4.100·00—4.200·00
Рублі	7.200·00—7.200·00
Копійки	27·50—28·00
Доляри американські	10.500·00—11.000·00
„ „ полов. і ¼	9.800·00—9.900.00
Доляри канадійські	9.000·00—9.300·00
„ „ дрібні	8.500·00—8.700·00
Леї румунські	1.340·00—1.350·00

Присилайте датки на політичних вязнів до Тов. „Краєвий Союз Кредитовий", або до Тов. „Дністер" з дописскою: на вязнів! — У Львові є ще кількасот арештованих Українців! — В першу чергу найблища рідня і села повинні прийти з помочею!

ЖІНОЧИЙ ВІСТНИК.

Жінки в Союзі Народів.

Найважнійша міжнародня організація, яка являється тепер парляментом світа, Союз Народів вже в перших початках свого істнування узглядняв домагання Міжнародного Союзу для політичних прав жінки, о допущення жінок до всіх праць в Союзі Народів. Дотичний уступ статутів Союза Народів (§ 7) звучить: „всі місця в Союзі Народів зі Секретаріятом включно є доступні в рівній мірі для мущин як і для жінок". Союз Народів стоїть отже на плятформі повної рівноправности жінок.

Участь жінок в Союзі Народів можна поділити на три ріжні категорії, а саме: участь 1) в Міжнародньому Бюрі Праці, 2) в поодиноких комісіях при Союзі Народів і 3) в делеґаціях від держав до Союзу Народів.

В першій мірі допущено тільки до Міжнародного Бюра Праці, до якого кожда держава може висилати чотирьох делеґатів і чотирьох заступників. Бюро не занимається студією ріжних міжнародніх питань а в статутах його находяться приняті Союзом Народів постуляти жінок, а саме: 1) рівна платня за рівну працю для мущини і жінки, 2) надзір по фабриках і охорона прав жінки.

Бібліотеку Бюра Праці провадить Американка Miss Lake, бувша бібліотекарка при Міністерстві Праці Сполучених Держав. (Не від речі тут згадати, що часописи і видання Бюра Праці виходять в 24 мовах).

В комісіях Союзу Народів, як вже вище сказано беруть жінки значну участь. До комісії „для плекання духової співпраці" покликав Союз Народів дві жінки, п-ню проф. Bonnevie з Норвеґії і вчену п-ню Curie. — До „комісії здоровля" входить Dr. Josefine Backer, начальн. „Уряду для гігієни дітей" в Сполучених Державах Північної Америки. — До комісії „для поборення торговлі жінками і дітьми" входить 6 жінок, а саме: Miss Backer, з рамени „Міжнародного Бюра для поборювання торговлі дівчат", Sainte-Croix, одна з найбільш заслужених борців аболіціоністичного руху (Північної Америки), тепер президентка Союза французьких жіночих організацій, з рамени „Союзу жінок світа". Baronesa de Montenach, з рамени „Католицького Союзу для охорони молодих дівчат", п-ні Studer Strinhauslein, з рамени „Союзу національних товариств для охорони молодих дівчат". Віцепрезидеткою цеї комісії є Dr. Estrid Hein, делеґатка від Данії. Правительство Уруґвай вислало Paulin-y Luisi, провідницю полудневo-америк. жінок.

Союз Народів узнаючи вагу контакту Міжнародніх Жіночих Організацій з Союзом Народів назначив в тій цілі „звязкового" в особі п-ні Anna Bugge-Wicksell, віцепрезидентку Міжнарод. Союзу для політичних прав жінки і визначного знавця державних конституцій усіх культурних держав.

Міжнародній Жіночий Союз, який завдяки своїй невтомимій президентці п-ні Chapton Cott розвинув і поширив свою діяльність серед поневолених народів Малої і Середної Азії, потрафив своїм впливом звернути увагу Союзу Народів на тяжке положення вище згаданих народів і спонукати Союз Народів до предприняття мір забезпечуючих належні їм права.

Вже на перших зборах Союзу Народів в 1920 р. явилися слідуючі жінки яко делеґатки від поодиноких держав: п-ні Bugge Wicksell, як заступник делеґата від Швеції, проф. Dr. Kristine Bonnevie від Норвеґії, Henni Forchhammer від Данії. Голяндія вислала п-ню Kluyver, яко заступника до голяндської делеґації.

На других зборах Союзу Народів в 1921 р. секретар румунської делеґації п-на Vacaresu реферувала справу відносин на Балкані і в Малій Азії.

На треті збори Союзу Народів, які відбулися цего року в Женеві, вислала Анґлія, як делеґатку, дуже заслужену і звісну з живої громадянської діяльности п-ню Combe Tennant і п-ню Catherine Marschall, одну з перших борців о політичні права жінок в Анґлії, віцепрезидентку Міжнар. Жін. Ліґи мира і свободи і велику прихильницю змагань українського народу в Галичині. Австралія вислала G. E. Dale, одну з перших провідниць жіночого руху в Австралії.

З повищого короткого начерку бачимо, як ставиться перша організація світа, а саме Союз Народів до політичних змагань жінки і яку ролю відграють жінки в діяльности Союзу Народів. — З поодиноких примірів як: облегчення положення поневолених народів Малої і Середущої Азії за ініціятивою Chapman Cott, прихильне поставлення східно-галицької справи на цегорічних зборах Союзу Народів в Женеві за впливом Miss Marschall — бачимо, який вплив мають жінки на полагодження деяких важливих політичних справ.

Баранова Бланка.

Жіночий рух на провінції.

„Жіноча Громада" в Тернополі.

(Звіт діяльности за 1922 рік).

Товариство числить 121 членів. Послідні Загальні Зборя відбулися 5. лютого. На зборах вибрано сл. виділ: п. Конрадова Антоніна голова, п. Мрицова заступниця, А. Кордуба секретар, п. Юхновичева касієр, п. Троякова, Навроцька і Хомова члени виділу, п. Олійникова і Ладикова заступниці. Комісія контрольна: п. Морозова, Дякова і Ґардецька.

Виділ відбув 14 засідань.

Товариство веде працю всесторонно, поділену на секції; член виділу є референтом даної секції.

I. В цей спосіб повстала секція допомогова, яка вела кухню для докормлювання убогої молоді (шкільної), а також з кухні посилалося обіди політичним вязням. З кухні користало 19 учеників безплатно а 21 за доплатою 50 мп. Кошта ведення кухні покривається вуличними збірками, доходами з вистав і діточих представлень, відчитів та збірками харчів, які відбувались в повіті.

II. Секція відчитова, яка мала за задачу улаштовувати публичні відчити. Заходами її відбулось 6 відчитів.

III. Секція організаційна: З її рамени завязався Кружок Дівчат, який числить 89 членів. Кружок має на меті згуртування всіх українських дівчат, та через читання відповідних книжок, часописей, дискусій на всякі біжучі теми освідомити національно. Члени Кружка займаються збірками, працюють в кухни, носять політичним вязням обіди, плекають гроби поляглих Героїв і т. и.

При Кружку дівчат зорганізувався Кружок драматичний, який однак на жаль не розвинувся в звязку з арештуванням режісера.

IV. Утворено секцію фінансову, якої задачею є придбати фонди на ведення кухні, секції допомогової, для безслужбовців і т. и.

Тепер Товариство організує жіночий кооператив „Труд" та придбало вже троха фондів, однак з браку відповідного поміщення не може ввійти в життя. „Труд" обняв би кравецтво, шиття білля, панчішкарство і артистичне нарожне рукоділля, та модиярство.

Рівнож старається Товариство зорганізувати читальню для слуг, на жаль всі спроби показалися безуспішними.

Товариство займалося улаштовуванням діточого концерту в честь Т. Шевченка, та инших вистав.

Старанням Товариства відбулося поминальне Богослуження за поляглих Героїв, та бл. п. Кивелюка.

Товариство займалось збірками: як на фонд Брат Братови, для голодуючих на Україні, на діти бл. п. Кивелюка і т. и.

Товариство подбало о дозвіл на збірку в цілому так званому тернопільському воєвідстві, призначену на кухню.

Товариство займалося політичними вязнями і репатріянтами, яким по можности давано хліб, молоко та одіж.

В місяци вересни м. р. поширено секцію допомогову безслужбовим і на секцію допомоги вязням політичним. В цілях правної поради кооптовано до секції місцевих адвокатів д-ра Барана, д-ра Бриковича, д-ра Чикалюка і д-ра Калина.

Підчас останніх арештувань Секція вела кухню, з якої користало 500 політичних вязнів, які були приміщені в арештах суду, Юрі, Салі Кола та арештах маґістрату. Тепер дальше ведеться кухня для 15 арештованих.

Загалом можна сказати Товариство Жіноча Громада працювала там, де в даний мент була найбільша потреба.

За Виділ: *А. Конрад*, голова; *А. Кордуба*, секретар.

„Жіночий кружок" в Коломиї.

(Звіт з діяльности за рік 1921. від 15. липня і за рік 1922. до 29. жовтня).

Дня 15. липня 1921. р. відбулися Загальні Збори Тов-а Жін. Круж., яких не було вже 3 роки по причині невідрадних, воєнних часів. Та все таки Тво не припинювало діяльности. Воно дало почин до заснування Червоного Хреста та Горожанського Комітету, в котрих майже всю працю перебрали на себе члени Жіночого Кружка. Горожанський Комітет займався найважнійшими справами коломийського громадянства. Коли польські власти замкнули Горожанський Комітет, всю його працю перебрав знова Жін. Круж. В першій мірі занявся арештованими Гуцулами; повів кухню для них, старався о обув і білля, достарчав Гуцулам книжок до читання та часописей, порозумівався в їх справі з адвокатами і т. д. Окрім цього при кружку засновано запомогову секцію, котрої цілею є нести поміч бідним. Секція почала свою діяльність від збирання 1 прц. для безробітних. Збірка винесла 145.205 мп. З того уділено 33 запомоги.

Дня 1. падолиста 1921. р. уладило Т-во Богослуження за поляглих наших героїв, а на Різдво святий вечір для наддніпрянських еміґрантів. Кружок занявся збіркою печива і грошей, які вислано полоненим Українцям в Ченстохові. На Великдень 1922. р. вислав Жіночий Кружок свячене до Ченстохови, Тарнова і Тухолі. До тих таборів висилав Кружок свою делеґатку учительку п. К. Вишиванюківну, щоби провірила на місци стан тих нещасливих. Опісля пороблено старання, щоби по змові видобути відтіля перш усього дітвору й примістити її поміж наших горожан. За старанням Кружка відновлено школу шиття, в котрій занято людей, що не мали з чого прожити. Кружок заложив „Тво Слуг" і для них школу анальфабетів. Перед вакаціями 1922 р виринула думка оснувати для бідних дітей вакаційні оселі. Це не вдалося з уваги на брак фондів, тому за порадою і помічю д-ра Білозора уладжено т. зв. „Півоселі", для хорих дітей в сирітськім Захисті, а одного ученика вислано на кошт сего фонду на лічення.

(Звіт з діяльности Жіночого Кружка в Коломиї від 29. X. до 24. XI. 1922.)

Дня 29. X. 1922. р. відбулися Загальні Збори Кружка. По короткім звіті п. Витвицької і п. Мельникової, касієрки, приступлено до вибору нового Виділу до котрого увійшли: п-ні Чайковська голова, Михайлюкова заст. голови, Мельникова скарбничка, Ковбузова писарка і заступниці: Витвицька, Білозорова, Ставнича, Чубатівна, Коновалова, Козулькевичева, п-і Николишинова і Славка Витвицька контрольна комісія. Завданням нового Виділу є придбання як найбільше членів до кождої праці, котра не може обмежуватися лише на придбання фондів, але круг ділання мусить бути ширший. Рішено занятися слугами, котрі ходять на курс анальфабетів, а до його ведення заанґажовано укінчених семинаристок. Дальше рішено віднестися до Читалень Тва Просвіти по селах, щоби згадане Т-во оснувало секцію Жіночого Кружка в кождім селі, де є Просвіта. Сю справу віддано сільській інтеліґенції. Ціла праця і енергія Жін. Кружка абсорбується тепер на прохарчуванню політичних вязнів, котрих число доходило поверх 200 осіб. Кухню веде Кружок в своїм заряді, а пані самі варять по дижурах. З початку число арештованих було мале, то Жін. Кр. самий давав собі раду. Пані ходили хата від хати, збирали гроші і провіянти і так прохарчовували своїх героїв, а коли число збільшилося, скликав Кружок ширшу громаду на нараду. Тут утворено секцію харчеву і оборонну; оподатковано всю інтеліґенцію, звернулося також до міщан і селян, щоби сейчас всюди зроблено збірку в грошах і провіянтах, Від 15. X. до 20. XI. зложило Українське Громадянство на арештованих 1,103.828 мп., з того видано 1,055.855 мп., на послідним засіданню Ж. Кр. рішив уладити Николайка для дітей, з котрого дохід призначений для сиріт.

Всіх засідань Виділу було 8. З того 7 звичайних, а одно надзвичайне.

За Виділ: *М. Чайковська* голова; *Софія Ковбузова* писарка.

Українське Жіноче Товариство в Стрию.

(Звіт від 14/XI. 1921 до 15/XI. 1922.)

На загальних зборах в дни 14. XI. 1922 вибрано слідуючий виділ: П. Веселовська, голова, Вітковицька, заст. голови, Бачинська, касієрка, Шматерова, секретарка, Ревакевичева, виділова, Захарієва, виділова. Заступниці: П-і Туринова, Савицька, Боднарова, Хирівська. Контрольна комісія: Колодницька, Менцінська, Верхалова. Товариство числить 130 членів; місячна вкладка 50 мп.

Товариство урядило на Маланчин вечір з 1921/22 забаву, яка дала 32.057 мп. доходу.

На сходинах виділу обговорювано справу святкування ювілею О. Кобилянської, однак з причин від т-ва незалежних до цего не прийшло.

Уряджувано товариські сходини, на котрих читано найновійші твори ріжних письменників а також виголошено слідуючі відчити: 8/3 1922 п-а З. Посацька „про Кобринську", 15/3 1922 п-і Ференцова „про Марка Вовчка" а з початком квітня п-на Чечунівна „про Кобилянську".

Дня 28/5 м. р. уладжено фестиваль який дав 70.581 мк. чистого доходу.

За ініціятивою виділу Жіночого Товариства скликано ширші жі-

ночі збори, на котрих засновано жіночу кооперативу „Труд“.

З доходу Маланчиного вечера і з фестину разом 102.638 мп. видано: на т-во охорони і опіки над молодіжю: 15.000 мп., на т-во педагогічне 30.000 мп., на жіночий пласт в Стрию 20.000 мп., на мужеський пласт в Стрию 5000 мп., на захист сиріт 10.000 мп. — Разом 80.000 мп. зістало 22.638 мп. З цих грошей і з членських вкладок позичено жіночому пластови в Стрию 50.000 мп. на прапор.

Після подій жовтневих і листопадових занялося т-во збіркою, до чого заложено комітет. Зі збірок і членських вкладок вислано до львівського комітету 330.000 мп. решту майна т-во збірок уживається на щоденне прохарчування 20 увязнених. Збірки продовжаються.

Майно т-ва творить тільки 50.000 мп. позичених жіночому пластови. — За виділ: *Шматерова*, секретарка.

Вісти з тов „Союз Україно“.

Всі письма з провінції, призначені для організаційної секції проситься адресувати: „Союз Українок“, Львів, вул. Руговського ч. 22, для п. Ір. Лежогубської.

9-ий Конґрес Міжнароднього Союзу для політичних прав жінки.

На засіданню вик. ком. Міжнароднього Союзу для політичних прав жінки, яке відбулося в Льондоні в днях 21-27. XI. м. р. під головуванням президента Союзу Mrs. Chapman Catt, запало рішення про скликання девятого з черги конгресу всіх жіночих організацій, що борються за політичну рівноправність жінок до Риму цього року (1923) в днях 12—19. мая. Виконавчий виділ забрався вже до підготовчої праці до конгресу. Тимчасова програма першого дня конгресу така: 1) Рівна заробітна платня і рівні права до заробітку; 2) Прінціп рівної моральности; 3) Горожанство замужних жінок; 4) Економічне забезпечення жінок, матерей і неправесних дітей. Програма дальших нарад вироблюється. Італійський премієр Муссоліні в засаді симпатизує з жіночими домаганнями, але висловив думку, що пора для їх здійснення ще не дозріла.

Всі матеріяли призначені для „Жіночого Вістника“ проситься надсилати на адресу: Мілена Рудницьна Лисяк, Львів, вул. Городецька ч. 97. II. пов.

В кого серце ще тріпоче,
Хто заниділи не хоче,
Хто бажає розвесілля
І солодкого похмілля,
Хто ще має трохи жару,
Хто знайти бажає пару,
Той піде у ці мясниці
На найбільші вечерниці

1512 1—1 „Червоної Калини“.

НОВИНКИ.

— **Конфіската** Попередне (13) число нашого часопису сконфіскувала польська прокуратура за три місця в статті „Італія і панславізм“ та три місця в рубриці „Бранка“.

— **Співаки!** Рішено взяти участь хором у святі 22. січня ц. р. Відносимося з зазивом до усіх співаків прийти на хорову пробу 19. I. ц. р. о годині 3-ій в салі „Бесіди“ (Нар. Дім). — *М. Гайворонський.*

— **Лекція доброго тону для Ратая.** Деякі часописи поміщують звістку, про те, що маршалок польського сойму Ратай, просячи представників соймових клюбів на приняття, помимо представників клюбів національних меншостей тоді, коли на такомуж приняттю у маршалка польського сенату Тромпчиньского не зроблено ріжниці поміж „більшістю і меншістю“. З того приводу жидівські часописи дають п. Ратаєви малу лекцію доброго тону. Припускаємо, що на приняттю у п. Ратая найменше залежало українським послам, які можуть тільки добродушно шуткувати з політичної куртуазії п. маршалка.

— **Перевалютування сум, на які має претенсії польський скарб.** Супроти неймовірного упадку польської марки в польському соймі мається розглянути проєкт закона про перевалютування сум, до яких має претенсії порожний польський скарб.

— **Нова програма ґімназій.** Польське міністерство віроісповідань і освіти опрацювало нову програму науки для ґімназій.

— **Як Курца надули.** Відовий в кругах українського громадянства фризієр Курц з Руської ул. ч. 20., який до тепер голив публику не тільки безкарно але за доплатою, дався тепер „підголити“ якомусь Чачкесови, що представившись йому як аґент „Торговельного Дому“ забрав у нього 50 000 „a conto“ доставки дров. „Підголений“ так дорого фризієр віддав справу поліції, яка на певно не найде п. Чачкеса.

— **Бібліофільські вибрики.** Один з анґлійських часописів приносить інтересну статейку на тему книжкових оправ з... людської шкіри. Публіцист Касаняк мав примірник французької конституції оправлений в людську шкіру. В 1878. р. один париський антиквар продав примірник „Тайн Парижа“ з етикетою, яка стверджувала, що книжка оправлена в жіночу шкіру. Такуж оправу мали дві книжки з відомоприватної бібліотеки, проданої в Парижі на ліцитації в 1913 році. Одна з них — поезії Анакреона — була оправлена в шкіру муринки. Божевільні бібліофіли посувалися в тому напрямі так далеко, що не спинилися перед бещещенням покійників. І так один поклонник Деліда закрався до кімнати, де лежало забальсамоване тіло письменника і витяв два пояси шкіри на оправу „Георгік“ в його перекладі. Німецький письменник Кавфман поручив в свойому завіщанню оправити кілька примірників своїх творів в відповідно для цього приправлену власну шкіру. Письменникови Франсови записала шкіру зі своїх рук одна з його поклонниць.

— **Статистика злочинів у львівському воєвідстві.** Польські часописи подають преінтересну статистику злочинів.

З цеї невеселої статистки виявляється, що протягом трьох останніх місяців 1922 р. доконано у львівському воєвідстві „тільки“ 96 рабункових нападів, та 53 убийства і грабежі.

— **Смерть провокатора.** На днях помер в Берліні ославлений провокатор Азєв, який жив в Німеччині під прибраним назвищем.

— **Свойому провідникови вдячні громадяне.** Громадяне з Підяркова пов. Бібрка складають отсею дорогою подяку свойому довголітньому духовому провідникови Вп. п. Гнатови Гамалеви, котрий перейшов на емеритуру і перенісся на постійний побут до Тернополя. Зі сльозами жалю і вдячности прощають Його, як трудівника в просвітній области, що через 37 літ працював над ними й їх дітьми і своєю працею двигнув громаду з духового занепаду та виховав її членів на свідомих і добрих синів свойого Народу. Нехай те переконання, що Його труди над народньою просвітою будуть підставою дальшого культурного розвою для грядучих поколінь і досмертна вдячність всіх громадян, як бувших по більшій части Його учеників, буде осолодою при склоні Його життя на многі літа.

— **Порядок Богослужень в Навечерие і в день Богоявлення Г. Н. І. Х. в Архікатедрі св. Юра.** В четвер о год. 9. рано Царські часи, о год. 10. рано Служба Божа Василія Вел. з Вечірнею а опісля Водосвяття. В день Богоявлення, о год. 5·30 рано Повечерє Вел. з Утренею, год. 6. рано Служба Божа з виставленням Найсв. Тайн. О год. пів до 9. послідна Служба Божа, по котрій процесія виходить на Водосвяття у Ринку. О год. 12. тиха Служба Божа. В Навечерє, в день Богоявлення і зараз в суботу і неділю обійдуть священики доми вірних зі свяченою водою, але тільки тих, котрі зголосяться в уряді парох.

— **Чи Ви вже дали свою лепту або чи не забули,** при розділі коляди, на левандівську церков? — На зарядження львівської консисторії (Aep. Вісти ч. 5. з 1|XII. 1922) відізвалося до тепер двайцять сім парохій. Зі щирою подякою подаємо виказ тих парохій. Очікуємо скорої посилки дальших жертв і поручаємося ласкавій памяти Впр. Отців і Вп. Громадян. Жертви просимо слати на адр.: о. Е. Гаврилюк, Львів, пл. св. Юра ч. 5. — Комітет будови церкви в Левандівці.

— **Килими** глинянські гарні і не дорогі, гафти, шифони, нитки і и. поручає; сукні, біля зі смаком, совісно й дешево викочує Жіноча спілка „ТРУД“, Львів, Ринок ч. 39 (вл. дім). XVI 1— 0

— **Цілий Львів** збирається в суботу 20. січня о год. 8. веч. в салях „Української Бесіди“ на Інтімний Вечір. Рецитація — Сольоспіви — Хорові продукції. — Виступають пп. В. Дудриківна, М. Свірська, хор літер. мист. гуртка „Богема“. Несподіванки і товариські забави. Дохід на інвалідів.

— **Краєве Товариство охорони дітей і опіки над молодіжю у Львові** повідомляє всі свої Філії і Сполучені Товариства на просторі тернопільського воєвідства, що це воєвідство зізволило Товариству на збірку жертв в натураліях по містах і селах в користь сиротинських захистів. Проситься отже Філії і Сполучені Товариства подати негайно Головному Виділови у Львові ул. Домініканська ч. 11. назвиска осіб, які займуться збиранням жертв в цїли виставлення їм потрібної повновласти. 1506 1—2

— **Чайний вечір.** Секція допомоги молоді при Тов. „Охорона дітей“ устроює дня 19. січня ц. р. в салях Републики Літературно-мистецький ЧАЙНИЙ ВЕЧІР при ласкавій спів участи Вп. ПП. Вороного, Свірської, Орленка і Крушельницького. Дохід призначений на вбогу ремісничу молодіж.

— **Вп. Передплатників в Чехословаччині** просимо отсим складати передплату на наш часопис в Банку Чеських Леґіонів в Празі на конто Видавничої Спілки „Діло“ у Львові, а нас повідомити листівкою. — *Адміністрація.*

Присилайте передплату!

У „Фортуни“.

Висідаю в трамваю на Личакові перед церквою Петра і Павла і пускаюся шукати Фортуни, що то мала звити собі гніздо при вул. Павлинів. Сніг ліпить великим пластом і я знечевя найшлася далеко у чистому полі. Питаю прохожих, де це та Фортуна, та ніхто не вміє сказати — від мене вперве довідуються, що така істнує. Показується згодом, що зайшла я за далеко треба було відразу завернути на право. Там під ч. 16. спиняюся перед високим, рівним, гладким муром без вікон і без написи, а тільки з укритими дверми. Ось де Фортуна заховалася. Входжу буквально в мур і вже по солодкім запаху, який мене обвіяв, почуваю, що трапила, як слід. На поличках цілий ряд пуделок і пуделочок, коробок і пушок з написами — тутже і велиї бочки з мармелядою.

Привітлива хазяйка п. Авдиковичева показує мені свою фабрику. Се що йно початок. Нема ще робітників кваліфікованих, нема усіх машин, ще й не цілий будинок в її заряді — але воно все згодом уладиться. Ах! скільки перепон треба було побороти, заки здобулося те, що вже є. Кілько разів треба було переїхати з Перемишля до Львова і з поворотом, щоби вистарати приміщення на фабрику, щоби поладнати усі формальности інтересу. Спільники вкладали в підприємство сотки-тисячів, але сама ініціяторка давала свій труд, свій мозок, себе цілу,

Сходимо вниз в сутерени, де вже виробляють цукорки-квасничкн. У великому кітлі вариться цукровий сироп, який відтак робітниця виливає кохлею на мармурову плиту, де він і стине. Потім, мов витачане тісто, кладуть його поміж два валки з витисненими на них ріжними узорами і відтіля висипуються на другу плиту вже готові круглі цукорки ріжної краски і ріжної форми. В другому знова місці робітниця меле квасок до цукорків, саме тих квасничок. Ще теплі насипує мені їх хазяйка до кишені. Внедовзі, як прийдуть машини, буде їх тут вироблятися більше, до сімнайцять родів: помадки, чоколядки, ірис, шовкові, зі звіздкою в середині, з монограмами і многомного инших. Ще з Перемишля остали пресмачні помадки „Сяйво“, охрещені іменем одного з наймолодших наших горожан, великого ученика малої школи. Небавом появиться „Стефан Смок“, а ми будемо їсти (не Смока, а цукорки) і радуватися, що смоки в нас не переводяться. Тепер варять мармеляду тільки до цукорків, але на весну, як уступлять власники частини фабрики, п. Авдиковичева задумує завести у себе окремий відділ виробу мармеляди на продаж і медівників. Пляни у неї широкі і буйні. При своїй фабриці хоче згодом заснувати картонярську робітню і бляхарську для виробу пуделок і пушок, щоби все мати під руками власної роботи. Кілько наших людей найде там працю, кілько молодих дівчат, занятих у „Фортуні“ стане може також на такім шляху до самостійної промислової продукції!

Те, що досі зробила п. Авдиковичева, велике діло і я, слухаючи її, дивуюся, відкіля серед нашого інертного жіноцтва взялася така смілива одиниця, яка пробоєм здобуває нові терени для нашого промислу, для нашої торговлі, а для себе самостійну нешабльонову позицію. Подивляю її меткість, проворність, відвагу, витревалість і бажаю їй — міліярдової фортуни.

Колись загляну тут знова, як все піде вже в рух на ширшу скалю, а тепер, навантажена солодощами для шкільних дітей, вертаю домів.

А отсих кілька стрічок пишу, щоби звернути увагу нашого громадянства, в першу чергу нашого жіноцтва, на фабрику „Фортуна“ при вул. Павлинів ч. 16. Хто розуміє вагу діла, яке розпочала п. Авдиковичева, той щирим серцем повитає його, піде на зустріч її змаганням, підіпре її як найревнійше і буде купувати цукорки „Фортуни“, наші українські „Марійки“, „Сяйки“, „Смоки“, бо вони солодші над усі, бо вони і дешевші, бо їх фабрикує українська жінка-промисловець

К. Малицька.

ЖЕРТВИ

На політичних вязнів.

На політичних вязнів зложили в марках польських: збірка в Товмачи 40.000, Прибилові 705, в Петрилові 7000, в Королівці 14.200, в Колиняях 5000. в Бортниках 2505, в Грушці 11.670, Й. Вінтоняк 10.000, М. Гаванський 2000, збірка в Кракові 45 500, уч. II. кл. гімн. СС. Василіянок 12 700, дир. Л. Рожанський 5000, збірка в Угринківцях 7300, члени тов. „Просвіта" в Роздолі 16.000, збірка в Гуменци 63.000, робітники з тартаку в Колодні 6500, збірка в Мокротині 14.500, збірка о. Донитевича 8.046, збірка Гуміловича 1000, збірка в Добростанах 7615, збірка в Липивцях 12.000, збірка оо. Василіян в Жовкві 49.520, М. Лукашевич 4000, Й. Д. 10.000, інж. Козаневич 20.000, збірка в Струтині вижнім 14.000, збірка в Бандрові народнім 26.000, збірка в Снятині 99.450, збірка в Монастириских 36.000, збірка в Богатківцях 25.000, тов. „Згода" в Богатківцях 20.000, збірка о. Фацієвича 16.800, учениці гімназії СС. Василіянок, чистий дохід з святоандріївських вечерниць 250.000. Усім Вп. Жертводавцям щиру подяку складає комітет допомоги полоненим вязням.

На руки п. Любінцевої в Шоломні, п. Бібрка слідуючі селяне датки: Кузик Михайло 1000, Іван Качковський 500, Тимошик Гринько 1000, Василь Лоба 1000, Сенько Лоба 1000, Болкот війт 500, Людвик Фляк 1000, Михайло Гупало 1000, Михайло Цибульський 500, Карабін Михайло 1000, Мокрий Михайло 500, Грицина Мих. учит. 2000, Мокрий Петро 1000, Гупало Іван 1000, Гупало Михайло 1000, Бутрин 500. Разом 14.500.

На Українську Університетську Молодь.

На Українську Університетську Молодь зложили в польських марках в громадах:

Ямниця пов. Станиславів, В. Бяльок 1200, Василь Духович 1000, Кушніренко 1000, Гірнякова 500, Яськівна 500, Ю. Гірнякова 300, Михайлович 200, Килімчар 200, П. Кушніренко 100 (ліста 1431).

Печеніжин по 1000: о. Л. Левицький, о. К. Левицький, В. Боднар, Мих. Геник, К. Шипайло, Ю. Шмериковський, І. Андрійович, П. Михайлюк, прочі по 100 на квоту 800 (ліста 3850).

Добрівляни пов. Станиславів, Мих. Припхан 1000, по 500 Ів. Майстер, М. Федоришин, В. Щербак; М. Хлабатий 400, прочі по 200 і 100 на суму 1830 (ліста 135).

Делятин: Ев. Бас 1000, по 500 Гринішак О., Козакевич, Д. Никола(?), д-р Срібний, В. Вовк, І. Гречковський, Н. Тре...(?), 2 назвиска нечиткі, прочі по 200 і менше на квоту 1950 (ліста 113).

Всім жертводавцям складає на сім місци подяку Українська Краєва Студентська Рада. XXI 1-1

†

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

за спокій душі бл. п.

надр. ЮЛІЯНА СІЧИНСЬКОГО

відбудеться в суботу, дня 20. ц. м. о год. 9-ій рано в першій міській церкві Успення Пр. Діви Марії, на яке свояків і знайомих запрошує — РІДНЯ.

ОПОВІСТКИ.

Народний театр Тов. „Українська Бесіда" у Львові, (Шашкевича 5).

Пятниця, 19. І. год. 3. поп. „КАТЕРИНА" опера в 3 діях М. Аркаса.

Пятниця, 19. І. год. 7. веч. „МАРТИН БОРУЛЯ" комедія в 5 діях Карпенка Карого.

Неділя, 21. І. год. 3. поп. „ГАЛЬКА" опера в 3. діях Ст. Монюшка. Виступ п. А. Гаєка. Ціни нечірні.

Неділя, 21. І. год. 7. веч. „ПАННА МАРА" комедія на 4 дії В. Винниченка.

Білети продає раньше „Союзний Базар", (дім „Дністра") а в день вистави від год. 5 вечер каса театру. XXV. 2—2

В день Богоявлення Госп. 9. ц. м. відправиться в першій міській церкві Успеня Пр. Ц. М. о год. 5. рано Повечерє велике а о 6, 7, 8, 8·30 і 12. читані Служби Божі. О 9. год. рано вийде процесія на Ринок на освячення води. В навечеріє Богоявлення і в день Богоявлення та найблизші дні опісля відвідуватимуть священики доми парохіян зі свяченою водою.

Цілий Львів збирається в суботу 20. січня о год. 8. веч. в салях „Української Бесіди" на ІНТИМНИЙ ВЕЧІР. Репитація — Сольоспіви — Хорові продукції. — Виступають пп. В. Дудриківна, М. Свірська, хор літер.-мист. гуртка „Богема". Несподіванки і товариські забави. Дохід на інвалідів. 1518 1—2

Партійний податок з Бережан зложили в польських марках: Іван Бабій 1400, Білик 1250, о. Дубицький 1375, Флюнт 1875, Гусак 2000, Крипякевич 1500, д-р Левицький 1750, Мануляк 2000, проф. Мартинець 2000, Підлуський 2000, Смулка 2000, о. Залеський 1250, Загаєвич 1500, д-р Лаврівський 1000, рад. Кордуба 1000, дир. Бородайко 1000, рад. Щербатюк 1000, Гр. Тершаковець Якимчиці 2000, д-р Ст. Кузик, збірка Рогатин 50.000 Петро Карпяк Львів 5000.

На „Р. Школу" зложили: З ініціятиви Всч. о. пароха С. Калиневича бузецька молодіж як коляду 100.000 мп., Леся зі Стахурів і д-р М Терлецький 100 Кч., Громадяне з Манаєва по 1000 мп., Ол. Ваврик, Т. Сікотовський, І. Савечка, М. Мостенський, С. Крупський, М. Сікотовський, Ст. Лисий, Г. Мостенський, П. Мовчук 910 мп., по 500 мп.: Іван Тремка, М. Гуцал. М. Янів, Ів. Будник, Ів. Нестер, Ол. Калінович, А. Ваврик, п. Осмак з Бараніх Переток, як весільну збірку 40.000 мп. IX 1 1

Жертви на докінчення Церкви в Левандівці: о. сов. Іполит Погорецький, Велвіж 6000, Ур. парох. Ожидів 4500, Ур. парох. Годів 2000, о. Качмарський, Славсько 5000, о. Гірняк — збірка у Винниках 50.000, о. Лоточький, Тростянець 1000, о. Гаврилюк, Стільсько 5000, збірка в Стільську 1600, о. Юрик Мик. зб. в Сівці войн. 27.000, о. Іван Садовський, Стінка 2000, Ком. парох. Велиця 3000, о. Сильвестер Вояковський. Богданівка к. Підволочиск 23.000, Церков в Хитарі 3900, о сов Рудович 3000, о. М. Попович зб. в Павлові 9050, о. Соневицький, Камінь 3800, о. Янович з ак. в Лупі 3200, о. Содомора з молебня в Бокові 2800, Церков в Маркові 8000 Братство в Лопянці 3000 Братство в Грабові 2000, о. Тварлієвич з. Лопянки 5000, о. Рудь зб. в Гумнисках 16.000 і зб. в Закомарю 2.000, о. Коритко Холоїв 4.400, о. Тягнибок. Сокол'в 6000 зб. в Сухорічу 1000, о Е. Ляхович в Лютивиску 1000 і збірка 1439. 1520 1—1

Дрібні оголошення.

РУТИНОВАНА совісна учителька прийме сейчас приватні лекції з народних або виділових шкіл та приготування до семінаря на приступних услівях. Зголошення під „Наука" до Адміністр. 1519 1—1

МАҐАЗИН ВЗУТТЯ

Б. Брайтман і П. Штам 1515 1—3

ЛЬВІВ, вул. Сикстуська 16 (біля вул. Косцюшка)

поручає взуття з першорядних заграничних і краєвих фабрик у великому виборі по дуже умірковaних цінах.

ІНТЕЛІҐЕНТНА, поважана родина прийме на помешкання від другого шк. півроча ученика з нищих кляс гімн. за харч, евентуально з доплатою. Зголошення до 1. лютого ц. р. під „Добре виховання" до Адміністрації. 1519а 1—1

ДРУКАРНЯ і фабрика печаток І. ФРІДМАНА Львів, вул. Сикстуська 2 і 4, виготовлює гарно і дешево всякі друки та печатки. 1375 6-10

ПРОМИСЛОВЕЦЬ, властитель двох більших підприємств, літ 31, ожениться з симпатичною, приємною, інтеліґентною панною без посагу літ 18—29. Анонімі до кошя. Дискреція запевнена. Зголошення з поданням фотоґрафії і докладним описом життя під: Оказателеви банкноту 10.000 мп. ч. А. 1.695.433 посте рестанте Львів, Головна почта. 1502 2—3

ДЛЯ повертаючих з Америки продасть 20 морґів орного поля під селом, коло залізн. стації. Уряд парохіяльний в Іщкові почта Денисів. 1483 4—10

ПОШУКУЮ від 1. лютого ц р. учительки до науки 3 дітей з нормальних шкіл. В винагороду дам удержання, спільне мешкання і платню після умови. Зголошення з поданням докладних услівій проситься слати до 24 січня ц. р. Марія Данилович, Борина коло Турки. 1496 3—3

ПАРОХІЯ ЛІСНИКИ 3 км. від Бережан є до заміни за добру парохію близько залізниці. Зголошення до гр.-кат. уряду парохіяльного в Лісниках п. Бережани. 1482 3—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

АДВОКАТ

Д-р Степан Шухевич

веде адвокатську канцелярію у ЛЬВОВІ, вул. Чарнецького 24, II. п. (ріг вул. Куркової. Дім Наукового Тов-а ім. Шевченка). 1438 5—10

Аматорський Кружок при Чит. „Просвіти" в Левандівці

улаштовує в неділю, дня 21. січня ц. р. 1516 1-2 ВЕЛИКИЙ

КОНЦЕРТ

українських національних танців під проводом п. Степана Терлецького. — Програма подана в оголошеннях. — Початок точно о год. 7. вечером. — ВИДІЛ.

„КОЛЮБІН" Нововідкритий конфекційний маґазин блаватних, жіночих та модних товарів.

ЛЬВІВ, Собієського ч. 6. 1456 4—10

Довголітний робітник ФІРМИ БРАТІВ ШТАВБЕР відкрив — — першорядну робітню

англійських і французьких костюмів і плащів

1392 **І. Штокнепф** ЛЬВІВ — ВУЛ КУРКОВА ч. 5 7-10

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Господарсько-споживчої кооперативи

„ГАРАЗД" в Липівци

Любачівського повіту

відбудуться дня 28. І. ц. р. о год. 4. вечером в домі п. Й. Халуса зі слідуючим порядком:

1) Відкриття Зборів і вибір Президії.
2) Відчитання звіту з останньої ревізії.
3) Затвердження річного звіту і білянсу.
4) Рішення що до поділу зиску.
5) Одобрення діяльности членів Управи й Надз. Ради, чи їх усунення і новий вибір.
6) Внесення членів.

Річний звіт і білянс виложені в льокали кооперативи до перегляду членів. З огляду на членів сусідних місцевостей, Збори відбудуться в вище означенім дни і годині не зважаючи на число зібраних.

1514 1—1 НАДЗІРНА РАДА.

XXXVI. ЗВИЧАЙНІ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„Народної Торговлі" у Львові

відбудуться 2. лютого 1923. о 4. годині з полудня в салі „Української Бесіди" у Львові, вул. Рутовського ч. 22, (Народний Дім) зі слідуючим денним порядком:

1) Відкриття і уконституовання Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу з попередних Зборів.
3) Звіт діяльности і білянс за р. 1921/22.
4) Звіт Гол. Контр. Комітету з внесенням на уділення абсолюторії.
5) Доповняючий вибір двох членів Ради на місце уступаючих та одного члена на місце бл. п. Юліяна Січинського до часу впровадження в життя нового статуту.
6) Вибір Головного Контрольного Комітету на діловий рік 1922/23.
7) Установлення презенційної марки на рік 1922/23.
8) Внески і інтерпеляції членів.

Леґітимацією вступу на Загальні Збори є власна книжочка уділова. Білянс, виложений до перегляду членам в бюрі дирекції, в урядових годинах.

Львів, дня 13. січня 1923.

Д-р Ст. Федак Інж. Ю. Павликовський
предсідник. 1509 2—3 секретар.

Ширіть наш часопис!

КИНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від четверга 18. січня ц. р. велику сучасну драму в 5. діях п. з.

„Пекольні сили".

Головну ролю відтворює славна віденська драматична артистка МАЛІ ПІСОН.

Найліпші ДЗВОНИ

ПЕРЕДВОЄННОЇ ЯКОСТИ

є на складі і можна замовляти у істнуючої від 1868. року фірми

БРАТІВ ФЕДЬЧИНСЬКИХ

в КАЛУШІ або в ПЕРЕМИШЛІ вул. Красіньского ч. 63.

На жадання висилається цінники оплатно.

УВАГА: Ніяких аґентів не маємо і не висилаємо, як також крім Калуша і Перемишля ніякої філії не маємо. — — — — — 1517 1—20

За редакцію відповідає Ол. Кузьма. З друкарні Спілки „Діло" Львів, Ринок ч. 10.